

него Джонъ Ло съ свои ти кроежи, които обѣштавали, че скоро и лесно ште се обогати хазната. Джонъ Ло бля снѣ на единъ златаринъ въ Шотландия. Той направилъ двобой и убилъ противникъ тѣ си; това го принудило да напусне отечество то си; той побѣгналъ въ Холандия и тамъ влѣзълъ въ писалиште то на единъ банкиринъ. Послѣ той много пътоволъ, обиколилъ много голѣми търговски градове, и съ играше на книги спечалилъ много пари. Тогава въ глава та му се породила мисль да основе банка отъ каймета, които да замѣстеть въ търговия та металически ти пари. На много мѣста той прѣдлагалъ на правительства та да туреть въ дѣствие тоя проектъ; нѣ никой му се не довѣрявалъ. Пѣ-добрѣ го приялъ Орлеанскій херцогъ. Управникъ тѣ най-напрѣдъ му далъ воля да отвори частна банка. Книжни ти пари зели много да работеть; всякой ги зималъ на драго сърдце, защото послѣ ги връщатъ на банка та, и тя му давала металически пари. Тогава управникъ тѣ направилъ тая банка кралява; нейни ти книги стрували колкото и металически ти пари и хазна та ги приемала за всякакъвъ дългъ, сир. станали книжни пари. Всички повѣрвали Ло. Тии толкоза много се надѣвели, че ште спечалеть отъ това нѣшто, штото всички се спуснали да си промѣнятъ пари ти съ билети ти и съ акции ти на общество то. Парижане ти се прѣдали на ажитоажъ (трескава спекулантска игра), сир. на страсть та за лесно обогатяване, и наистина съ прѣкуване и прѣпродаваше на акции по нѣкога за нѣколко минути ставали много богати. Пѣ-умни ти люде побързали да обърнатъ билети ти и акции ти си на земи, къшти, блесери и други скѣпи работи; а пакъ нѣкои си само билети събирали, нѣ съ това тии се съсипали.

Чудната сполука на банка та съвсѣмъ заслѣпила основатели ти ѝ. За да се исплатеть държавни ти дългове, Ло, по искане то на управникъ тѣ, зель да издава билети